

prima instanță: A. Gafton
instanța de apel: N. Vascan, E. Fistican, V. Negru

dosarul nr. 3ra-1101/16

ÎN C H E I E R E

27 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca - Doneva
Iurie Bejenaru
Ala Cobăneanu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Andrei Motriuc

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Motriuc împotriva Consiliului mun. Chișinău privind declararea ilegalității refuzului, obligarea emiterii actului administrativ și încasarea prejudiciului material

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2016 prin care a fost respins apelul declarat de Andrei Motriuc și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 10 iunie 2015

constată:

La 05 septembrie 2013, Motriuc Andrei s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Chișinău privind declararea ilegalității refuzului, obligarea emiterii actului administrativ și încasarea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 28 martie 2011 s-a adresat către Consiliul municipal Chișinău cu cererea privind cumpărarea terenului aferent obiectivului privat situat în mun. Chișinău, str. Uzinelor, 8, cu suprafața de 0,1434 ha. Conform pct. 2 al proiectului de decizie al Consiliului mun. Chișinău prețul normativ a fost stabilit în mărime de 188 388 lei.

Indică că la data de 19 iunie 2013 i-a fost prezentat spre cunoștință decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 5/25-3 din 30 mai 2013 „Cu privire la privatizarea terenului aferent obiectivului privat din str. Uzinelor, 8”, iar potrivit pct. 2 al acestei decizii Consiliul din 2011, a fost acceptat să-i fie vândut terenul dat la prețul normativ de 225 066 lei.

Menționează că prin cererea prealabilă nr. M-71 82/13 din 12 iulie 2013 a solicitat ca Consiliul mun. Chișinău să-și revadă decizia de vânzare a terenului menționat și să dispună vânzarea acestuia la prețul normativ de 188 388 lei, stabilit la momentul depunerii cererii și indicat în proiectul deciziei din 2011.

Afirmă că prin răspunsul nr. 01/1-09-1901 din 01 august 2013, recepționat la 05 august 2013, a fost informat despre respingerea cererii prealabile, fiind anexat un borderou de calcul în care nu este indicată data întocmirii acestuia și nu este semnat de către viceprimarul de ramură.

Explică că la examinarea cererii prealabile, autoritatea publică locală a încălcat vădit procedura stabilită de legislator, iar prin atitudinea neglijentă a Consiliului mun. Chișinău îi sunt lezate drepturile și interesele legitime.

Ulterior, reclamantul a depus cerere de concretizare a pretențiilor indicând că terenul în cauză este situat în mun. Chișinău, str. Uzinelor, 8 și este adiacent terenului din str. Uzinelor, 8/1, care a fost vândut SA „Colass”, conform contractului de vânzare-cumpărare și deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 2/33-21 din 01 aprilie 2011.

Consideră că prețul normativ care urma a fi aplicat pentru vânzarea terenului situat în mun. Chișinău, str. Uzinelor, 8 constituie 44 189,02 lei.

Menționează că cererea privind privatizarea terenului sus menționat a fost depusă încă la 11 noiembrie 2003, iar din acel moment tarifele pentru calcularea prețului normativ al pământului și coeficienții au fost majorate, iar din cauza nesoluționării cererii de privatizare a terenului i-a fost cauzat un prejudiciu material.

Solicită admiterea acțiunii, declararea ilegală a pct. 2 din decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 5/25-3 din 30 mai 2013 în partea în care prețul normativ de vânzare al pământului din str. Uzinelor, 8 mun. Chișinău a fost stabilit în mărime de 225 066 lei; obligarea Consiliului mun. Chișinău să modifice pct. 2 din decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 5/25-3 din 30 mai 2013 prin indicarea prețului normativ de vânzare al pământului în mărime de 44 189,02 lei, încasarea de la Consiliul mun. Chișinău, cu titlu de compensare a prejudiciului material cauzat, suma rezultată din diferența prețului normativ calculat la data de 28 martie 2011 și prețul normativ calculat la data de 11 noiembrie 2003.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 10 iunie 2015, a fost respinsă acțiunea, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2016 a fost respins apelul declarat de Andrei Motriuc și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 10 iunie 2015.

La 23 mai 2016, Andrei Motriuc a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu rejudecarea cauzei și admiterea acțiunii.

Indică că instanța de fond și instanța de apel nu au examinat cauza sub toate aspectele, aplicând eronat cadrul legal în speța dată, emițând o hotărâre și o decizie neîntemeiată.

Menționează recurentul că prevederile Regulamentului cu privire la vânzarea-cumpărare a terenurilor aferente, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 562 din 23 octombrie 1996 (abrogat la 19 decembrie 2008), erau aplicabile la momentul depunerii cererii prin care s-a solicitat să-i fie repartizat terenul aferent obiectivului, însă Consiliul mun. Chișinău nu le-a aplicat.

Mai susține că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au ținut cont de faptul că cererea privind cumpărarea terenului aferent obiectivului nu a fost examinată în termen legal de Consiliul mun. Chișinău, fiind omis termenul de prescripție.

Din aceste motive instanțele ierarhic inferioare neîntemeiat au respins cererea de chemare în judecată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele pricinii rezultă că copia deciziei motivate a instanței de apel a fost expediat în adresa părților la data de 08 aprilie 2016 (f. d. 141).

Ca urmare, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 23 mai 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Motriuc Andrei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate

în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Andrei Motriuc, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Andrei Motriuc ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Andrei Motriuc se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca - Doneva

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Ala Cobăneanu